

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v insolvenční věci

žalobce: **L [redacted] Š [redacted]**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Davidem Kourou
sídlem Františkánská 7, 301 00 Plzeň

proti

žalované: **Administrace insolvenčí CITY TOWER, v.o.s.**
IČO 29414873, sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

o žalobě na vypořádání společného jmění manželů

takto:

- I. Do výlučného vlastnictví **L [redacted] Š [redacted]** připadá spoluvlastnický podíl v rozsahu $\frac{1}{2}$ k pozemku parc. č. St. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted], a k pozemku parc. č. [redacted], zahrada, to vše v k. ú. [redacted].
- II. Do výlučného vlastnictví **A [redacted] Š [redacted]** připadá spoluvlastnický podíl v rozsahu $\frac{1}{2}$ k pozemku parc. č. St. [redacted], zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. [redacted], a k pozemku parc. č. [redacted], zahrada, to vše v k. ú. [redacted], a automobil Opel Corsa, RZ [redacted], VIN: [redacted].
- III. Účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 26. 4. 2019 podal žalobce ke zdejšímu soudu žalobu, kterou se domáhal vydání shora uvedeného rozhodnutí. Uvedl, že dlužnice je jeho bývalá manželka, přičemž jejich manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu Plzeň – jih č. j. 6 C 66/2017 – 18 ze dne 20. 6. 2017 s právní mocí k datu 25. 7. 2017. Dne 26. 5. 2017 byl zjištěn úpadek u bývalé manželky a schváleno oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. Dopisem ze dne 9. 4. 2019 vyrozuměl insolvenční správce žalobce o soupisu majetkové podstaty, kam zahrnul i pozemek č. St. ■■■ jehož součástí je stavba č. p. ■■■, pozemek č. ■■■, v k. ú. ■■■, LV ■■■ a osobní automobil Opel Corsa, RZ ■■■. Insolvenční správce žalobce poučil, že pokud má za to, že označený majetek neměl být do soupisu zahrnut, proto, že žalobcovo právo k majetku z titulu nevypořádaného SJM tomu brání, může podat žalobu na vypořádání společného jmění manželů. Žalobce má za to, že postup insolvenčního správce podle § 274 insolvenčního zákona není správný. V insolvenčním řízení jeho bývalé manželky byl zjištěn majetek, jehož hodnota byla stanovena na 1 800 000 Kč (nemovitosti 1 780 000 Kč, automobil 20 000 Kč). Závazky dlužnice byly zjištěny v celkové výši 1 536 391,80 Kč. Závazky dlužnice tedy nejsou vyšší než majetek, který náleží do společného jmění manželů. Předmětem sporu je však rozdílný pohled žalobce a žalované na právní režim závazků dlužnice. Žalobce tvrdí, že o jejich závazcích nevěděl až do zahájení insolvenčního řízení a že tyto závazky dlužnice převzala proti jeho vůli. Z tohoto důvodu rozeslal všem označeným věřitelům prohlášení o nesouhlasu s dluhy manželky dle § 732 občanského zákoníku. Žalobce má za to, že je třeba společné jmění žalobce a dlužnice vypořádat.
2. Žalovaná navrhovala žalobu zamítnout. Má za to, že při zvažování, zda je naplněna hypotéza § 274 insolvenčního zákona, se zohledňují nejen dluhy spadající do společného jmění manželů, ale i výlučné dluhy insolvenčního dlužníka. Podle § 731 občanského zákoníku lze zásadně i výlučný dluh jednoho z manželů uspokojit při výkonu rozhodnutí ze SJM. Není důvodu, aby pravidlo, jež platí v mimoinsolvenčních poměrech, neplatilo také v úpadečném řízení. Žalovaná zdůraznila, že vedle pohledávek přihlášených do insolvenčního řízení, se pro účely § 274 insolvenčního zákona berou v potaz rovněž pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň. Připočteme-li k přihlášeným pohledávkám i pohledávky přednostní, je zřejmé, že hypotéza § 274 byla naplněna a postup žalované byl správný.
3. Při jednání, které se konalo dne 17. 9. 2019 žalovaná ke svému stanovisku obsaženému ve shora uvedeném vyjádření doplnila, že dle jejího názoru žalobce svůj nesouhlas s dluhy manželky neprojevil bez zbytečného odkladu, neboť o jejích dluhách věděl dříve. Ke konci jednání však současně uvedla, že se do insolvenčního řízení dlužnice žádný exekutor nepřihlásil, takže pravděpodobně žádná exekuce u dlužnice neprobíhala.
4. Účastníci při jednání učinili nesporným, že žalobce a dlužnice jsou bývalí manželé, jejichž manželství bylo uzavřeno dne 28. 10. 1989 a rozvedeno dne 20. 6. 2017, resp. k datu 25. 7. 2017.
5. Z insolvenčního spisu (A – 18) jsou patrná prohlášení žalobce o jeho nesouhlasu s dluhy dlužnice, které jsou předmětem insolvenčního řízení. Všechny nesouhlasy jsou datovány 10. 5. 2017. Žalobce doplnil nesouhlasy s dluhy dlužnice i později, a to dne 3. 4. 2019.
6. Žalobce v rámci svého vyjádření při jednání uvedl, že o dluhách své manželky se dozvěděl až po velikonočních 2017, kdy mu telefonovala paní z nějaké třebešské firmy a informovala ho, že jeho manželka má u této firmy dluhy a že má patrně i jiné dluhy. On o ničem

nevěděl, tehdy svolal děti, a společně „uhodili“ na manželku, která následně dluhy potvrdila. De facto bezprostředně poté žalobce kontaktoval JUDr. I. [REDACTED], která z rejstříku zjistila všechny manželčiny dluhy a rozeslala všem prohlášení o nesouhlasu manžela. Následně žalobce podal návrh na rozvod, jedním z důvodů byly i uvedené dluhy. Byť bydleli stále ve společném bytě, prakticky 5 let spolu nefungovali, manželka měla zřízený P.O.BOX, ke kterému on neměl přístup. Takže nevěděl o žádné její poště, o žádných případných exekucích.

7. Při jednání strany učinily nesporným, že předmět společného jmění manželů – žalobce a dlužnice tvoří nemovitosti, které jsou předmětem sporu a osobní automobil Opel Corsa.
8. Podle § 274 odst. 1 insolvenčního zákona nelze-li provést vypořádání společného jmění manželů proto, že závazky dlužníka, které z něho mohou být uspokojeny, jsou vyšší než majetek, který náleží do společného jmění manželů, zahrne se celý majetek náležející do společného jmění manželů do majetkové podstaty.
9. Podle § 732 občanského zákoníku vznikne-li dluh jen jednoho z manželů proti vůli druhého manžela, který nesouhlas projevil vůči věřiteli bez zbytečného odkladu poté, co se o dluhu dozvěděl, může být společné jmění postiženo jen do výše, již by představoval podíl dlužníka, kdyby bylo společné jmění zrušeno a vypořádáno dle § 742. To platí i v případě povinnosti manžela plnit výživné nebo jde-li o dluh z protiprávního činu jen jednoho z manželů nebo v případě, že dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství.
10. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána oprávněně. V daném případě soud řešil dvě otázky. Jednak, zda žalobce projevil svůj nesouhlas s dluhy dlužnice „bez zbytečného odkladu“ poté co se o nich dozvěděl, a zda závazky dlužnice jsou vyšší než hodnota majetku, který náleží do společného jmění manželů. U druhé otázky bylo zapotřebí vyřešit, zda je správná úvaha žalované, že pro účely aplikace § 274 insolvenčního zákona je třeba brát v potaz i pohledávky za majetkovou podstatou a jím na roveň postavené, jako je zejména odměna insolvenčního správce. Soud se s tímto názorem neztotožňuje. Dle jeho názoru by se mezi závazky dlužnice počítat pouze ty pohledávky věřitelů, které byly do insolvenčního řízení dlužnice přihlášeny a které byly na přezkumném jednání zjištěny (tedy ani ne ty, které byly přihlášeny, ale byly popřeny). V době, kdy žalovaná sepisovala veškerý majetek do majetkové podstaty dlužnice ve smyslu § 274 insolvenčního zákona, ještě ani nemohla být definitivně výše odměny insolvenčního správce známa. Pokud se jedná o výši přihlášených zjištěných pohledávek, v tomto směru soud nezaznamenal mezi stranami spor, stejně tak ohledně ocenění majetku dlužnice a žalobce. Proto soud vzal tyto hodnoty za správné a nikterak strany ohledně nich nepoučoval. Z uvedeného vyplývá, že hodnota majetku v nevypořádaném společném jmění manželů je vyšší nežli výše zjištěných závazků dlužnice. Soud podotýká, že i kdyby započtl do závazků dlužnice i odměnu insolvenčního správce, byla by hodnota majetku i výše závazků v relativně obdobné výši. Soud však žalobě vyhověl i z jiného důvodu, neboť dospěl k závěru, že žalobce včas uplatnil své nesouhlasy s dluhy dlužnice u všech věřitelů. Soud zde vycházel z tvrzení žalobce a z listinných důkazů, které byly v tomto řízení provedeny. Žalobce bezprostředně poté, co se o dluzích dozvěděl, vyhledal advokátku, která mu veškeré manželčiny dluhy zjistila a rozeslala příslušné nesouhlasy. Proto soud postupoval dle § 742 občanského zákoníku a majetek tvořící společné jmění žalobce a dlužnice vypořádal. Soud vzal v úvahu de facto pouze kritérium obsažené v odstavci 1) písmenu a), respektive vyhověl žalobě tak jak byla podána, kdy navíc do vlastnictví dlužnice přikázal osobní automobil, se kterým dlužnice údajně jezdí.

11. O nákladech řízení bylo rozhodováno dle § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení však nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Krajského soud v Plzni, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení .

Plzeň 17. září 2019

Mgr. Ivana Žánová v. r.
samosoudkyně